

מד:

עין משפט
גר מצודה

כב א מיי פֿיג מחל' ופרה הל"א פמג
עשן נה טור זרע פֿי
קעג;
כג ב מיי שס הל' ג פמג
עשן קא קב;
כד ג מיי פֿיג מחל'
אסורז ביאה פֿלעג;

תוספות רי"ד

מנהיגים, פי' הדורות של
קבורשה הפלחה בקדושה
שהיא שבתה. ארלי
דא-ק' ומהה. פי' מרביבו
קדוש רשני לוי הכי
שפולת כל פי' עיר
באכסני ומתה קד' אידה
הוא למדרש ולרבות זו
שדורות של פי' בקדושה
ולידתה בקדושה; א"ה
מילק נמי לילק; ומה
שק' נמי שלשם. פי' זכא
ומכבה לוי הפלחה לרבי
לוי למלקות. שאם יני
אחז מלק' ודעו דרבות
יסוד ואז דעו מילק:
א"ה ומהה לילק ורבות
לוי לקט ואימא רבות
הוא הפלחה הדוא
ישראלית מעליית הוא
ואימא רבות ארלי של
קבורשה א"ה בישראל
מא' מילק לוי. למור
מא' ממט; אר' יס'
בר' חזקה המיוצא שר'
בר' חזקה המיוצא ונאמא

על היתומים אשר שוארו
ותקן אלם הנעדרה מן
לזו שאל-אב. ואי קשאו
האי גזואה האי יוצאת
מורשת אבהו וזכיה כח
רשעא ותקן אלם הנעדרה.
ותקן לזו דליתיה דידיד
אלא שיעשה מהן גזולה
לבתו חזק חזק
בעלה: מתא ריבאי ואם
סאן ימאן אביה ריבית
יחודה: לקס דבר ר"ב בר
יחודה: פ' מרמיס למיכת
ואם ימאן אביה ריבית
ועשיו ויבא ואם סאן
ימאן: משמע בין אביה
קיים וימאן בין שמת
אביה וריא ממאנת ששת
רואה להנשא לו כסף
והוא יתן לה ויבא וימאן

שפירא הארי קיין יתכן אל
 העניח לאו דרקא אלא
 ש'קס' ה'יתומה' ו'ה'תם'
 נ'כי מצינ' ש'ם ער אביה
 לאו קרא קיין שפירא
 דרקא כמפתח ח'כ'ם
 ו'ה'כי מצינ' ל'רבו'י יתומ'ם'
 ל'ק'ם. והתנן כמ'ר'ק
 ולעיל יתומ'ם האונ'ם ח'כ'ם
 והמפתח ו'ה'תם' ו'ר'ון'
 ד'א'ל א' קופ'ס לעצמ'ם
 אונ'ת'ל'ם אונ'ת'ל'ם כ'ב'ה
 ו'ת'ר'ע'ת'ל'ם ו'ל'ל א'ל'
 ו'ר'ב'ר'ב' יתומ'ם ל'ק'ם א'ל'
 כמפתח ו'ד'א'ל א'ן ק'ב'
 ל'יתומ'ם מ'פ'ת'ח א'ל ר'ב'
 א'ל מ'ק'ס'ם א'ר'א' ל'ח'ו'ת'
 ד'ה'ת'ן כ'אונ'ס ו'ה'ת'ם'
 ד'ר'ק'א כמפתח ח'כ'ם
 א'ל ג'מ'ר' מ'ד'ר'ד' ח'כ'ם
 מ'פ'ת'ח א'ל אונ'ת'ם ח'כ'ם
 ו'א'ת' מ'פ'ת'ח א'ל כ'ב'ה ע'ל'ה'
 ו'א'ת' כ'ת'ח'מ'ם. ש'ל'ע'ל'
 מ'צי'א' ש'ם ער ע'ל ה'יתומ'ם'
 פ'ט'ר ו'ה'ת'ם' ו'ד'ר'ב'ה' ל'ל'
 ל'ה'א' יתומ'ם ח'כ'ן כ'ק'ס'ם
 כ'ר'ב'ו'ת'ם ש'ם ער מ'א'ן
 י'א'ן כ'ב' ע'ל'ה' מ'ע'ו'
 ש'א'ר'י ע'ל' ק'ר'ו'ס ע'ס'מ'ד'
 ו'ר'ון' ת'ח'ת'ה'ם ו'ה'ת'ל'ם ו'ל'
 א'ל כ'ש'ע'ת' ב'ר'א' ע'ל'ה'
 כ'ש'א'ר ו'ת'מ'ו' ו'ש' ח'ל'ל' א'ן
 ו'ה'ת'ם' מ'פ'ר'ש'ה' יתומ'ם'
 ד'מ'ת'י' ו'ה'ת'ם' ו'ה'ת'ם' המפתח
 ו'ה'ת'ם' כ'ו'ן ל'ר'ו'ד'ה' ו'ה'ת'ם'
 מ'כ'ב' א'ל י'ת'ר'א' א'ל' ו'ל'
 א'ל מ'כ'ב' א'ל ה'ו'ר' י'ת'ח'
 א'ח'י'ל' א'ל' ו'ל' ו'ר'ב'א' מ'כ'ר'
 ו'ח'כ'ם ח'ת'ר'י' א'ל ח'ת'ר'א'
 י'ש'ר'א'ל א'ל ח'ת'ר'ו'ת'ם ו'ל'
 ש' מ'ג'ן ח'ש'ו'ת'ה' ו'ה'ת'ם'
 ש'ל' כ'ק'ר'ו'ת'ה' ו'ל'ה'ת'ם'
 ו'ר'ב'ו'ת'ה' ו'ר'ב'ו'ת'ה' ו'ל'ה'ת'ם'
 ו'ר'ב'ו'ת'ה' ו'ר'ב'ו'ת'ה' ו'ל'ה'ת'ם'

כיתומה היא. איך בשלמה בישראל כתיב? לאו דוקא אביה היינו דאעצריך קרא למעוטי גרים. אלא אי אמתה בישראל טעוים גרים מיבעי? אלא לאו שימי בישראל חיוב ואנסי שבא עליה בעודה יתומה ואביה לאו דוקא בדרינסי ממאן אמאי? והלכתא כרבא ומתי? דתני שהיתומה יל קנס והאנסי חיוב והספחה טעור אמאי? שבא עליה בעודה יתומה:

נערה שנתפתתה פוּק רביעי כתובות

קא בעי: **ואימא** לרבות
ישראלית מעלייתא היא.
(ג.) מונקרא שמו בישראל
מנו מישראל אלמא ממעטי

גמ' מנא הני מילי ויזמיתה לרבות הורחה בקדושה אי הכי מילק נמי לשלם אמר קרא ולקס ואימא לא בקדושה הויא ישראל לרבות הורחה ולידת בישראל מאי אהני תנינא המציא שם ששנאמר ינתנו לאביהו ר' יוסי בר רבא בדיא ר' יואם מאן כי לקסם דברי ר' יוסי וזהו מפרק לה בבא דבא אמר ר' יוסי ממא ישראל ולא בתולה גי כי האי גוונא בישראל קדוה פמור גרים אמר ר' יוסי פמור השתא מביעיא^א אמר ריש

על הקטנה פטור שנה
נגערה מלא דבר הכ
אחא בר אבא מעמא
לאו הכי הוה אמינא א
יואם אמת היה הו
בחולים לנערה והוצ
פתח בית אביה וס
עונשין היא אלא כס
שנאמר נער אפילו
שילא שלש מדות ב
בבית חמיה שזי

דלגני מיהה כחיו מ"מ
זמר טעמא דכחז רחמנא
כחיו אס אחת וגו' אלמא
כחיו בחולת ישראל היא
ה מרבינן מומחה ובישראל
ל השתא דשמעין לה מצנא
ב"י. תימה דתקשי ליה מר
מחא כספ משמע הא ישר

דמוקין מחגי' אליבא דרש"י
וה"ו דרש' לאני העברה
יל א"ה אורסה אין לה קנס
דמי' אמר דדרש' ליה מקרא
נת' יומהו קנס דברי ר' יוחנן
דמי' חנינא וכן משמע בזה
לקנס דברי ר' יוסי הגלילי
בבבלי' גרס' ווא"ס אמאי
מכאן מבייב' משמענא ניהא
וה' אחריית' כיון דמסו' בת'
יה' בת ישראל יש לה קנס
מכאן **הא** לאי הכי ה'
תנאי' מיתא' לה מבייב' קנס
וה' דכח' רחמנא עתיד' ניהא
דזוקא גדולה והא' תנאי'
משמעות' עברה דהי' גדולה
וה' לא' למטעין קטנה מה
מבייב' דגני' קנס' דהא' דהא'
לו' תהיה לאשה דדרש' לעיל
ל"מ דזוקא' באונס' ומס'
לאונס' ומספה' אחא' קרא' ד'
לו' תהיה לאשה' במהרה' ענא'

מר ר"ל דאמר קרא
ולא בקדושה ולידתה
נמי נילקי ומאה שלע
ותה למיתה תרבתה
נות הורתה ולידתה
ועלייתה היא ואימא
שלא בקדושה א"כ
לא אמר ר' יוסי בר
על היתומה פטור
ורה פרט לזו שאין לה
בין ואיתמא ר' יוסי
אביה לריבות יתומה
לילי הוא מותיה לה
וליה ואח"כ נתיממה
מדתי אמי בתולת
אז אמרת בשלמא
הייב היינו דאיצטרך
אז אמרת בישראל
ישראל פטור בגרים
ש' דהמוציא שם רע
ונתנו לאבי הנערה
ב מתקף לה ר"ב
כתוב כי הנערה לה
יילו קמנה ר' הא כתוב
היה לא נמצאו
אז את הנערה אל
היה וקמנה לאו בת
נערה הא כל מקום
קמנה במשמע תני
נרה באו לה עדים
היה בבית אביה
וסקלין

[illegible][illegible][illegible]

אם להוציא את הקטנה:
נערה זו. אלא היא
לא ללמד על עצמו בא
ת הקטנה דכלאו הך דרשא
לה קטנה בדאמרינן דלאו
ן אלא ללמד בא על כל
זמורה שכתובין חסר

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. והדצינאות את דעך
אביה
וסקולו אנשי עיר
באקנים ומה כי עשותה
יבליה בישראל לוחט
במה אביה ובערת עיר
מקור: דברים כב כא
2. ועצו חתו מזה כסף
ותמנו לאבי ערעה כי
הציא שם ער על
בתולת ישראל ולו
התיה לאשה לא יוכל
לשלוש כל ימיה
דברים כב
3. אם מאן יקאן אביה
לחתה לו כסף ישקל
במחר ובתחלת:
שמות כב טז
4. ואם אפיה היה הדבר
הזה לא נמצאו בתלים
לעיר: דברים כב

גליון הש"ס

גם' הא בתיב ואם אמת.
ע"י מוס' סטודרין ח ע"ב
ד"ה והטיל:

מוסף רש"י

המוציא שם רע על
הקטנה. לא מלאמי לנתן
תלויים, פטור. דיעבד
איתו מאה כסף ונתן לאמי
הנערה. מלך חסד ויגד
אלה חסד ונערה.
היא דכתיב נערה מלך לא
לגדלי עליה אחי אלה על
מלך מוקם שפחה נערה
ויקח חסד כאלו אחר
אלה הנערה חסד נערה
מלך ולגדל דל מוקם
שפחה נערה אפילו קטנה
בחסד ויגדלי חסד.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones